

Hans kongl. Maj:tz vår
allernådigste konungs
tro-tienare och major wid
tre ...

Torpensis, Lars,

1700-1829 81 Cbza 1726 Amminhoff, Jean
Hindrich

National Library
of Sweden

O Himbla Far,
Sändt alla da'ar
Ein Englastar
Ehet Adla Par

Hans Kongl. Maj:ts wär Allernädigste

KONUNGS

Tro-Tienare och MAJOR wid Tre och Femmännings
Regementet til Both/

Den Edle och Wälborne Herren/

**Hr. JEAN HINDRICH
AMMINHOFF,**

Samt

Edla och Wälborna Jungfru/

**Jungf. DOROTHEA
CARLOTTA
LILLIENBERG,**

Hwilka ingingo med hwar andra

Ett Heligt Afta - Förbund

Uti Förnämt Folcks närward på Toftnäs Herregård
Åhr efter Christi Börd 1726 den 16 Septemb.

Öfver

De Förnäme CONTRAHENTERNES

Lydige Tienare

Paß. i Farskeda.

SÖNARÖPPING, Tryckt hos JSRAEL FALCK.

* * * * *

Or' jag i unga Åhr, jag wille Fiädren
röra,
Rätt som en Pindi Swen, och låta
Verfer höra,
Men gammal är och grå, förgiätit
Verse-stim,

Doç wil jag biuda til, med några Swenska Rim.
Herr Brudgum AMMINHOFF, Ehr söta Ko I funnit,
Lå Jen LILLIENBERG til Wån och Brud har wunnit,
Det war ett Måster-kast, at få så ädel Skatt,
Det war ett Ridder-språng, så sligt Clenode fatt,
Hwad fågnad är wål det, at få så ädelt möte,
Hur tåck och nöjsam blir', den Fru i Edert Sköte?
Hwad är på denne Dag, som icke Nöje för',
Jo Sinnen, Hiertat alt, en sådan glädie rör,

Sij så wälsignas den, som wet hwar Gud är hemma,
Han gifwer lustigt mod, och täcka Barna-Lemna,
Ehr går nu mycket wäl, Wälborne Herr Major,
Ehr Lycka låter Gud, här ses i fullan flor
Brud DOROTHEA Skön, CARLOTTA LILLIEN-
BERGER

Hon wisar wist i Dag, sin liufwa Dngdefärger,
Jag tänckte intet på, des Heders-Dag så se,
När jag mig til Ehrt Dop, som Wittne mån bete,
Se dock wår Täcka Brud hur' werlden ständ plå hylla
Och uthan mening stor, mång Pappers Urck upfylla;
Men jag en gammal Man, i sanning taler så,
At Loford godt af mig och alla bör I få,
För Eder wittra Dngd, och Ryckets gifna Heder,
Som tiener tecknas up, i Marmor och i Ceder,
Dem afwundzboldjan starck, bortstöta icke kan,
När de så godt behag, ha' hos hwar hurtig Man,
En lydna stadighet, och wett uthi all fara,
Tro, Kiärlek, Talamod, och fler Zirater rara,
De träffa alla in, i Edert täcka sinn
Och ha fått starck Polett, at taga hiertat in,
Herr Häradzhöfdingen, Ehr fromme, säte Fader,
Jag kan en uthan gråt, nu skrifwa dese rader,
Blef död, ach! ach! blef död, det war ju en stor Sorg,
Dock hölt I städze Ehr, til Gud wår fasta Borg,
En

En liten tids förled, då än mehr skada hände,
Vår Brud med FruMor sin, sig dock til Herren wände;
En frögdar Eder Gud, för sådant tolamod!
Hwar är en sådan Gud, så underlig och god?
Här sannas wist i Dag, at efter owår stiner,
Helt klar wår liufwa Sol, fast än motgången tröiner,
Så skifter det dock om, på Natten följer Dag,
Och slutet blifwer godt, at glädien blir i lag.
Herr AMMINHOFF han är, til Majors grad upstegen,
Och bleswen Brudens Wån, och af alt hierta egen,
Fast bättre än Juwel, han i Brudhuset skijn,
En han af tappra Prof, utropad är helt fin.
Gudz hand som styrer alt skal Eder wål bewara!
Ut I i Ahtastand, för alt qwahl frij må wara
I hwilkens Helga Råd, jag Eder wil förtro,
Och önska Eder sidst få niuta Ewig Rood !!

